

Entusiasme íntim vs. Entusiasme induït

Publicat per [Centre d'Informació i Documentació](#) [1] el 04/07/2018 - 14:28 | Última modificació: 04/07/2018 - 22:20

[Remedios Zafra](#) [2] | [Anagrama](#) [3]

L'entusiasme és l'exaltació de l'ànim, una admiració apassionada. La professió artística de tota mena sovint s'ha volgut vincular amb aquesta passió exultant sortida de l'interior del ser que fa art. El text es centra en presentar una **generació del sector cultural**, la dels nascuts a finals del segle XX. "Los que crecieron sin épica pero sí con expectativas, hasta que la crisis sentó las bases de un nuevo escenario que se ha hecho estructural; el escenario de la precariedad y la desilusión".

La multipremiada [Remedios Zafra](#) [2] va aconseguir el 45è Premi Anagrama d'assaig amb «**El entusiasmo: precariedad y trabajo creativo en la era digital**» al que es va presentar amb el pseudònim de Regina Reina de la Escalera. Utilitza la figura de la Sibila per parlar d'un perfil de persona, que s'identifica amb una dona creadora però que també podria ser un home i que podria desenvolupar tasques culturals, acadèmiques o creatives. **Totes som la Sibila.**

L'assaig diferència entre l'**entusiasme íntim**, el sincer, i l'**entusiasme induït**, alimentat per les lògiques neoliberals. Aquest últim es converteix més aviat en una màquina del capitalisme per instrumentalitzar la passió creadora i per tant el propi entusiasme. Constitueix també una clau del text el moment històric actual, l'**era digital**. "Solos y conectados, me parece que lo que caracteriza a los entusiastas no es solo el individualismo inducido por la competencia feroz y la conformación de nuestras vidas frente a las **pantallas**, sino la aceleración del péndulo que estimula a pasar más rápidamente de la presión ante la expectativa a la resignación que desmoviliza."

Zafra, com és habitual en els seus textos, també posa de manifest la **doble opressió patida per les dones en el sector**. La 'cultura feminitzada', el límit en que les pràctiques són considerades treball com a pràctiques que poden donar (o no) autonomia i poder als subjectes que las realitzen. Es fa un símil, aleshores, entre **el món del treball cultural i món del treball de les cures**; ambdós feminitzats i per tant precaris. Així doncs "el mundo del trabajo cultural (que yo ampliaría marcadamente a parte del académico) supone nuevas formas de explotación y una alto índice de trabajo no remunerado, pero no más que el trabajo doméstico y de cuidados".

L'article 'Parlar de precarietat està de moda' és un article de la Comunitat Virtual d'Interacció que es centra en el llibre «[Producción artística en tiempos de precariado laboral](#) [4]», que també ve al cas.

Podeu consultar aquest [llibre](#) [5] al [Centre d'Informació i Documentació](#) [6].

[Inicieu sessió](#) [7] o [registreu-vos](#) [8] per enviar comentaris

Categories: Sociologia de la cultura

Categories: Professions artístiques i culturals

Etiquetes: precarietat

Etiquetes: dones

Etiquetes: sibila

Etiquetes: mercat de treball

Etiquetes: treballadors de la cultura

- [9]

URL d'origen: <http://interaccio.diba.cat/CIDOC/blogs/2018/entusiasme-intim>

Enllaços:

[1] <http://interaccio.diba.cat/members/centre-dinformacio-documentacio>

[2] <http://www.remedioszafra.net/>

[3] <https://www.anagrama-ed.es/>

[4] <http://interaccio.diba.cat/CIDOC/blogs/2018/precarietat-cultura>

[5] http://cercles.diba.cat/cgi-bin/koha/opac-detail.pl?biblionumber=45866&query_desc=kw%2Cwrld%3A%20entusiasmo

[6] <http://www.diba.cat/web/cerc/cido>

[7] <http://interaccio.diba.cat/CIDOC/blogs/2015/01/12/modelo-barcelona-y-politica-cultural-usos-y-abusos-de-cultura-por-parte-de-modelo-e>

[8] <http://interaccio.diba.cat/form/alta-comunitat>

[9] <http://interaccio.diba.cat/node/7410>